

geografiske mobilitet er, at befordringen mellem hjem og arbejdsplads ikke rammes urimelig hårdt.

Ligeledes mener vi, at de øgede benzinafgifter, der blev indført med skattereformen, har en urimeligt negativ effekt på den geografiske mobilitet på arbejdsmarkedet. Arbejdsformidlingen har udviklet et fint edb-system og uddannet medarbejdere til at formidle mellem EU-landene. Medarbejderne kender Portugals sociallovgivning og ansættelsesregler.

Det er sikkert godt og nyttigt, men hvordan ligger det med mulighederne for, hvis man bor i København, at få oplyst, hvordan forholdene er på arbejdsmarkedet i Ribe Amt for eksempel? Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om en arbejdsløs møbelsnedker i AF-København kan få oplyst, hvad prisen er på en typisk bolig i f.eks. Herning, hvad skatten er, hvor gode muligheder der er for, at en eventuel ægtefælle kan få arbejde inden for sit fag, og hvor lang ventetid der er på en daginstitution.

Hvis man ikke kan det i dag, var det måske en nærliggende opgave at tage fat på. Jeg ser frem til meget snarlige konkrete udspil fra regeringens side på dette felt. Det må stå klart, at det, der ligger her, ikke er tilstrækkeligt. En reform af reglerne – og en rigtig reform denne gang, tak – er uomgængelig.

Holdningsændringer må der også til, og der må ske noget med arbejdsministerens eget administrative system, AF. Det skal gøres til et effektivt servicesystem for virksomhederne og de arbejdssøgende. Jeg synes, arbejdsministeren har vist *lidt* vilje ved at komme med denne redegørelse til Folketinget. Nu mangler vi blot at se resultater, og det er ikke mindst af hensyn til de mange ledige. For uløste flaskehalsproblemer vil jo blot føre til lønstigninger for de beskæftigede samt inflation og tab af muligheder for de ledige og dermed være med til at bremse det igangværende opsving. Det kan vi ikke være bekendt, og det kan vi hverken snakke eller skrive os fra.

Konklusionen i arbejdsministerens redegørelse er i grove træk, at vi nu er kommet et stykke ad vejen som følge af forliget om finansloven. Arbejdsministeren mener, at de nødvendige redskaber og midler til at løse de aktuelle flaskehalsproblemer findes i dag. Ministeren understreger endelig, at det er de regionale arbejdsmarkedsråd, der i tæt samarbejde med uddannelsesinstitutionerne har ansvaret for og kompetencen til at tilrettelægge en flaskehals-

indsats tilpasset det lokale behov. Det er således lykkedes for arbejdsministeren at skyde ansvaret for flaskehalsproblemerne væk fra regeringen og over til virksomhederne.

Det har været dansk erhvervslivs styrke hidtil, at danske virksomheder har haft en gennemsnitlig ordrehorisont på omkring 28 dage. Det mener jeg fortsat skal være tilfældet. Det må stå klart for enhver, at når der på det danske arbejdsmarked er et misforhold mellem udbud og efterspørgsel af kvalifikationer, skyldes det primært, at arbejdsmarkedet ikke får lov til at virke som et marked. Regeringen sylter gang på gang arbejdsmarkedet ind i ordninger, der fjerner folk fra arbejdsstyrken og således gør det svært at rekruttere folk med de rette kvalifikationer. Virksomhederne har efterhånden svært ved at opdrive elever og lærlinge, bl.a. som følge af den meget udskældte skolepraktikordning.

Jeg havde hellere set, at arbejdsministerens konklusion havde været, at politikerne tager ansvaret for at have sat arbejdsmarkedet ud af funktion ved et samspil mellem mindstelønnen og overførselsindkomsterne, der betyder, at det i visse situationer ikke kan betale sig at arbejde. Arbejdsmarkedet skal afreguleres, og arbejdsmarkedspolitikken skal ikke bruges til at føre socialpolitik, for det er social- og skattepolitikken langt bedre til. Virksomhederne kan naturligvis bedst selv forudse det fremtidige behov for arbejdskraft og uddannelse af denne. At den kunstige nedbringelse af ledigheden bl.a. gennem orlovsordninger uden genbesættelseskrav bør bringes til ophør, og at de stive faggrænser, der er med til at forværre flaskehalsproblemerne, bør fjernes.

Blot et konkret eksempel på det sidste: Det er sådan, at opsætning af tagkonstruktioner med teglstensbelægning kun må udføres af faglærte murersvende. Men består tagbelægningen af diagonalskifer, skal arbejdet udføres af en blikkenslager, og består tagkonstruktionen af andre materialer end de ovennævnte, kan arbejdet udføres af stort set alle faggrupper, herunder ufaglærte. Eksemplet er taget fra byggefagenes område, og jeg synes, det meget godt illustrerer stivhederne på arbejdsmarkedet.

Endelig ønsker vi, at der sker en opstramning af arbejdsformidlingens arbejdsfacon, der i øjeblikket fungerer uhensigtsmæssigt. Her vil jeg gerne nævne muligheden for, at arbejdsformidlingens opgaver eventuelt kunne varetages af kommunerne.